

Bezpečí na sportovních utkáních

Manuál
pro fotbalové
kluby

**Bezpečí
na sportovních
utkáních**
Manuál
pro fotbalové
kluby

Úvod

Když se řekne kuchařka, většina z nás si představí mnohostránkovou „bichli“ plnou receptů s přesným výčtem surovin, jednoznačným návodem a pečlivě propracovaným postupem. To vše má jediný cíl: zabezpečit bezchybnost přípravy pamlsku, nad kterým se gurmánovi, jemuž je určen, tají dech, usmívá žaludek a sbíhají sliny. Kuchařka je prostě jakousi zárukou, že výsledek bude přesně takový, jaký se očekává – bez spálenin a zbytečné přemíry dochucovadel, hotový tak akorát a chutnající prostě znamenitě. My vám jednu takovou kuchařku předkládáme – s tím rozdílem, že konzumentem není labužník, ale fotbalový fanoušek a výsledkem nikoli kulinářská specialita, ale fotbalový zápas odehraný ve sportovním duchu, a zejména bez rušivých vlivů diváckého násillí. V tomto případě jde o brožurku poměrně útlou, která přesto obsahuje celou řadu oprávnění a doporučení pro kuchaře – Českomoravský fotbalový svaz a jednotlivé fotbalové kluby. Když se budou inspirovat našimi radami, lépe dostojí svým závazkům, souvisejícím s pořádáním fotbalových utkání, a zajistí tak podmínky, které by sportovní nadšence od chození na fotbal nejen neodrazovaly, ale naopak by pro ně byly lákadlem tak neodolatelným, že by se na fotbalové „mače“ slétali jako vosy na vyhlášený dort.

Pořadatelská služba

Postavení členů pořadatelské služby

Stávající právní úprava vybavuje člena pořadatelské služby vzhledem k povaze sportovního podniku dostatečnými pravomocemi k udržení pořádku a bezpečnosti na stadionu, pokud pomíneme nejagresivnější případy organizovaného a plánovaného diváckého násilí, jehož monitorování a potírání zůstává i nadále jedním z úkolů Policie České republiky.

Hlavní oprávnění pořadatele vycházejí zpravidla z návštěvního řádu, který mimo jiné stanoví pravidla chování fanoušků a důsledky porušení těchto pravidel (typicky oprávnění pořadatele vyvést fanouška, který...). Existují však i situace, na které návštěvní řád nepamatuje, situace, které vyvolávají u pořadatele obavu z následků razantního zákroku apod. Pro zvládnutí takových situací musíme použít pravidla obsažená v obecnějších normách.

Rváče nečeká sláva, ale policejní cela

Takovým obecným pravidlem, na které pořadatel může v popsané situaci spoléhat, je jednak oprávnění každého omezit osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, je-li to nezbytné k zjištění její totožnosti, zamezení jejího útěku nebo zajištění důkazů (§ 76 odst. 2 tr. zákona). Takovou osobu je nutné buď neprodleně předat policejnímu orgánu nebo mu alespoň její zajištění neprodleně oznámit. Pro potřeby zákroků pořadatelské služby je využití tohoto obecného oprávnění velmi výhodné, neboť na rozdíl od běžného občana, který se tváří tvář agresivnímu chování, na které není připraven, nedokáže rychle zorientovat a zpravidla takové oprávnění nevyužije, je správně sestavená pořadatelská služba natolik fyzicky i technicky disponovaná a poučená, aby takové oprávnění plně využila ve prospěch plnění svěřených úkolů. Přistihne-li tedy pořadatelská služba problémové diváky při činnosti, která splňuje znaky trestného činu (rvačka, poškozování cizí věci, výtržnictví apod.), je bez dalšího oprávněna omezit takové osoby na svobodě a předat je Policii České republiky, aniž by se musela obávat toho, že překračuje pravomoci běžného

pořadatele. Je samozřejmostí, že pořadatelská služba může být vzhledem k účelu svého zřízení k plnění takového oprávnění i patřičně vybavena (pouta, vhodná místnost apod). K určení hranice mezi přestupkem a trestným činem lze u jednotlivých typů trestných činů využít následující vodítka: majetkové trestné činy (orientačně hranice 5000 Kč škody), násilné trestné činy (zranění způsobující 7denní pracovní neschopnost – dle judikatury). Vždy je třeba rozhodující subjektivní posouzení zasahujícího pořadatele. K využití oprávnění postačuje, když se pořadatel na základě vyhodnocení situace důvodně domnívá, že může jít o jednání, které splňuje znaky trestného činu; přesná právní kvalifikace není třeba. Právní úprava nepředpokládá, že by byl běžný občan – pořadatel schopen přesně kvalifikovat jednání druhého a vůči omylům pořadatele je v rozumné míře tolerantní.

Pořadatelské službě se můžou hodit i pouta

Dalším využitelným institutem může být tzv. krajní nouze (§ 14 tr. zákona). Podstatou krajní nouze je oprávnění každého porušit něčí práva za účelem odvrácení nebezpečí hrozícího zájmu chráněnému trestním (nebo přestupkovým) zákonem. Za nebezpečí v tomto smyslu je třeba považovat ohrožení jinak než útokem člověka (rozdíl oproti nutné obraně, viz níže). Jde tedy o situace, kdy hrozí nebezpečí nevyvolané přímo člověkem, přírodní katastrofy, nehody, havárie, ale také útok (nikým nepošťvaného) zvířete.

Nejdůležitějším institutem v souvislosti s možností pořadatele zakročit proti agresorovi na fotbalovém utkání je nutná obrana (§ 13 trestního zákona, popř. § 2 přestupkového zákona). Podstatou nutné obrany je odvrácení nebezpečí, které vzniká útokem (tedy jednáním člověka) na společenské vztahy chráněné trestním zákonem (v případě fotbalového utkání se jedná zejména o majetek, zdraví a život), a to činem (pořadatele), který by byl jinak trestným činem (či by byl přestupkem), namířeným proti útočníkovi. Základním omezením je, že jednání pořadatele nesmí být zcela zjevně nepřiměřené způsobu útoku. Rozsah a meze nutné obrany je praktické vysvětlit zejména v rámci výcviku, nicméně není bez zajímavosti připomenout alespoň nejdůležitější principy –

Povinnosti pořadatelské služby:

- Vpouštění diváků a dohled nad nimi
- Prohlídka stadionu před zápasem a po něm
- Poskytnutí všech informací divákům ohledně organizace, infrastruktury a záchranných služeb
- Provádění kontroly příchozích diváků
- Zabránění vstupu veřejnosti do zakázaných prostor
- Pomoc divákům při hladkém a snadném vstupu na stadion a při odchodu z něj
- Poskytnutí všech relevantních informací týkajících se diváků, kteří mohou narušovat pořádek, Policii ČR
- Provádění všech nezbytných opatření a vyčerpání všech existujících oprávnění před zásahem Policie ČR
- Předcházení všem situacím, které by mohly ohrozit veřejný pořádek

Školení členů pořadatelské služby by mělo zahrnovat tyto teoretické a praktické oblasti:

- Organizování a bezpečnostní postupy týkající se fotbalových zápasů
- Základní platná legislativa a nařízení včetně základních předpisů
- Komunikační techniky
- Pozorovací a identifikační techniky
- Postupy při vstupních kontrolách
- Přístup ke konfliktům
- První pomoc a požární ochrana
- Postupy pro evakuaci stadionů
- Spolupráce se záchrannými službami a s Policií ČR

nutná obrana se nemusí omezit na pasivní obranu a není zde vyžadována proporcionalita mezi hrozící škodou a způsobeným následkem. Právo nečiní rozdíl mezi tím, zda se jedná o ochranu sebe sama, jiné osoby nebo majetku. Důležité kritérium pro posouzení oprávněnosti nutné obrany spočívá ve zhodnocení případné míry nepřiměřenosti útoku. Jak totiž bylo uvedeno shora, nutná obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená. To znamená, že pořadatel není vázán tím, aby se bránil prostředky stejné intenzity, jakými je prováděn útok, a zákon mu dokonce umožňuje, aby jeho obrana byla do určitého stupně útoku nepřiměřená. Slova „zcela zjevně“ pak určují možnou míru její nepřiměřenosti. Laicky řečeno taková obrana nesmí být podle obecných hledisek na první pohled nepřiměřená.

Členem pořadatelské služby se může stát fyzická osoba starší 18 let. Při přijímání členů pořadatelské služby se musí dbát na to, aby bylo zajištěno, že stevardi splňují požadavky tělesné a psychické způsobilosti pro výkon svých úkolů.

Výběr pořadatelské služby provádí fotbalové kluby. Pořadatelský sbor je složen z dobrovolníků, řídicích se instrukcemi hlavního pořadatele. Členy pořadatelské služby mohou být také pracovníci soukromých bezpečnostních služeb. V obou případech se jedná o osoby, u kterých existuje smluvní vztah mezi zadavatelem, tj. příslušným fotbalovým klubem, a bezpečnostní agenturou či danou fyzickou osobou. Podstatou tohoto smluvního vztahu je přenesení výkonu některých práv a povinností zadavatele na bezpečnostní agenturu, resp. fyzické osoby. Členy pořadatelského sboru mohou být pouze osoby, které jsou poučeny o svých úkolech a povinnostech hlavním pořadatelem.

Člen pořadatelské služby musí procházet pravidelnými opakovacími kurzy týkajícími se vývoje a možných změn ve výše uvedených oblastech. Členové pořadatelské služby musí být před každým zápasem instruováni, aby získali nezbytné informace o zvláštních okolnostech nastávajícího zápasu.

Ve spolupráci s Policií ČR a Ministerstvem vnitra ČR lze stanovit podmínky zapojení příslušníků Policie ČR do výcviku členů pořadatelských služeb. Ve službě musí členové pořadatelské služby nosit fluorescenční vrchní oděv s nápisem „POŘADATELSKÁ SLUŽBA“ či „POŘADATEL“, který je odliší od běžných diváků.

Pořadatel by měl mít možnost pozvat členy pořadatelské služby hostujícího celku, kteří znají rizikové fanoušky svého klubu. Počet pořadatelů pro jednotlivé soutěže stanoví řídicí orgán v rozpisu soutěží nebo jej – s ohledem na situaci pořadatelského klubu – určí podle potřeby případ od případu.

Vstup na stadion

Zcela nejefektivnějším nástrojem udržení bezpečnosti uvnitř sportovního zařízení je možnost provozovatele podmínit vstup do zařízení splněním požadavků (zveřejňovaných v návštěvním řádu).

ČMFS ve spolupráci s Policií ČR a s Ministerstvem vnitra vypracuje a každý rok aktualizuje vzor návštěvního řádu fotbalových klubů, který přesně specifikuje druhy nevhodného chování na stadionu (házání předmětů na hrací plochu, ohrožování ostatních diváků, násilné projevy, napadání, vstup na hrací plochu atd.). Návštěvní řád rovněž musí stanovit předměty, které je zakázáno pronést na stadion. Návštěvní řád musí být umístěn na viditelném místě, doporučujeme uvést výtah z návštěvního řádu na zadní straně každé vstupenky na fotbalové utkání.

Problémové diváky pán domu přes práh stadionu nepustí

Vstup na stadion je vstupem do neveřejného prostoru, na který se podle základních principů vlastnického práva vztahuje tradiční soukromoprávní koncept pána domu, jenž rozhoduje o tom, kdo a za jakých podmínek bude vpuštěn do prostoru, nad kterým vykonává své právo. Návštěva stadionu je zcela logicky založena na úplatném smluvním vztahu diváka a pořadatele a záleží na svobodné vůli obou stran smlouvy, zda budou ochotni do vztahu vstoupit. Neexistuje zákonem založené, a tudíž vymahatelné právo účastnit se sportovního klání jako divák. Logicky se vychází z předpokladu, že pořadatel hodlá svým podnikáním – pořádáním utkání – utržit zisk, není však možné spravedlivě po něm požadovat, aby na svůj podnik vpouštěl osoby, které

Doporučení vhodné strategie při vstupních kontrolách návštěvníků:

- Pořadatel divákům předem oznámí, kdo z nich bude vpuštěn na stadion a komu bude vstup odepřen.
- Osoby, které mají zákaz vstupu na stadion, nelze v žádném případě na stadion vpustit.
- Divákům, na nichž je jasně patrný vliv alkoholu, nelze povolit vstup na stadion.
- Vstup na stadion nelze povolit ani divákům, kteří mají předměty, jež by ohrozily bezpečnost a pořádek na stadionu.
- Vstupní kontroly musí být kvalitní, včetně prohledávání osob a prosazování zákazů vstupu na stadion.
- Vstupní kontroly musí být plynulé, aby se zabránilo dlouhému čekání ve frontách.
- U vstupních kontrol je třeba hlídat, aby nedocházelo k přeplnění sektorů stadionu a k promíchání rizikových fanoušků soupeřících týmů v jednom sektoru.

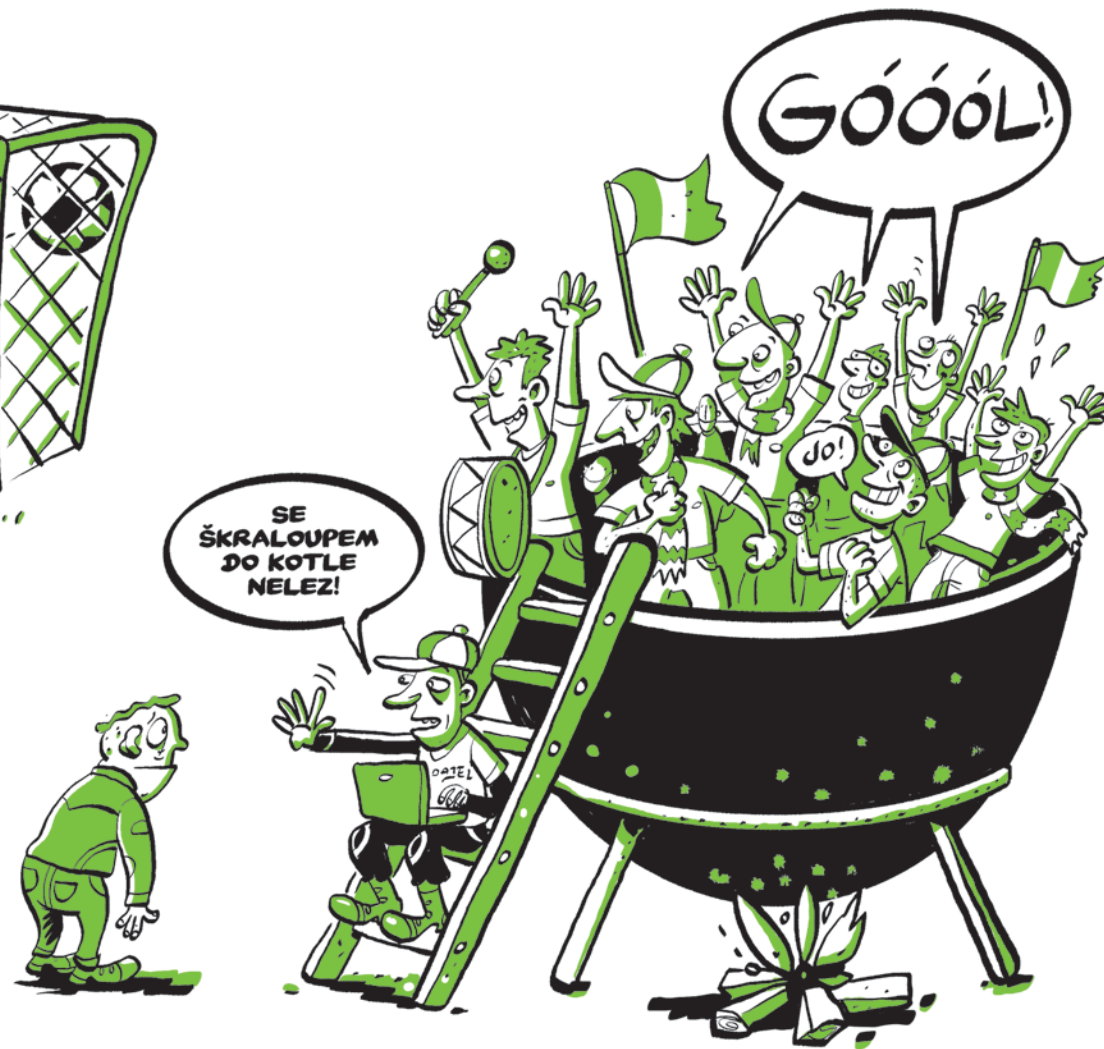
jeho průběh narušují. Proto musí účastník smluvního vztahu – divák – strpět aplikaci různých opatření stanovených pořadatelem, pokud chce službu užívat. Tato opatření samozřejmě nesmí být postavena na diskriminačních základech. Pořadatelé tedy mají např. možnost diváky legitimovat nebo je prohledávat za účelem zjištění, zda se na stadion nesnaží pronést nebezpečný materiál. Ostatně mnoho z těchto opatření upravují kluby v návštěvních řádech svých stadionů již dnes.

Se sekyrkou raději do lesa, ne na stadion

Možnost pořadatelů legitimovat návštěvníka u vstupu a zkontrolovat, zda u sebe nemá nebezpečný materiál, není výkonem oprávnění, které by jinak zákon svěřoval za splnění daných podmínek Policii ČR (zjištění totožnosti apod.), ale výkonem práva „pána domu“, který vstup do soukromého prostoru, k němuž mu svědčí vlastnické (nebo obdobné, založené nájemní smlouvou apod.) právo, může podmínit podle svého uvážení. Zakoupením vstupenky na utkání návštěvník vstupuje do smluvního vztahu, ve kterém návštěvní řád může figurovat jako součást závazných obchodních podmínek.

Aktivity na stadionu; vyvedení nevhodně se chovajícího návštěvníka

Pořadatel není oprávněn zjišťovat totožnost takového návštěvníka, který již do prostoru stadionu vstoupil a provádí v něm činnost, která není slučitelná s představami pořadatele o bezpečném průběhu zápasu. Pořadatel však může nevhodně se chovajícího návštěvníka vyvést a požádat policistu o zjištění jeho totožnosti podle § 13 odst. 3 písm. c) zákona o Policii ČR. Aby k tomu byl pořadatel oprávněn, je potřeba jediné – vymezit v návštěvním řádu druhy jednání, které budou mít za následek vyvedení ze stadionu (viz výše).

Zpracování osobních údajů

Vyžaduje-li pořadatel po divákovi, aby se při vchodu na stadion legitimoval, a údaje takto zjištěné systematicky zpracovává, případně má-li na stadionu instalovaný kamerový systém pro potřeby snímání částí, ve kterých se diváci pohybují, souvisí taková opatření s problematikou zpracování osobních údajů. Problematiku zpracování a ochrany osobních údajů v České republice řeší zákon. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů. Za zpracování osobních údajů považuje zákon jakoukoliv operaci nebo soustavu operací, která je s nimi prováděna systematicky, zejména se jedná o jejich shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, předávání, šíření, zveřejňování a podobně.

K tomu, aby majitel/provozovatel stadionu mohl uvedené nebo podobné úkony provádět, musí vyhovět všem požadavkům, které tento zákon na zpracování osobních údajů vznáší.

Klapka: výtržníci v kotli poprvé

Chce-li proto například budovat interní seznamy nežádoucích diváků, uchovávat jejich podobu zaznamenanou kamerovým systémem, předávat informace o nich jiným klubům apod., je nutné zejména:

- stanovit účel zpracování osobních údajů, kterým pravděpodobně bude zajištění bezpečnosti osob a majetku na stadionu (§ 5/1 cit. z.), mezi ostatní povinnosti uložené § 5 citovaného zákona patří například stanovit prostředky a způsob zpracování osobních údajů, zpracovat pouze přesné osobní údaje, shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu, uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování, zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, je vyloučeno shromažďovat údaje pod záminkou jiného účelu nebo jiné činnosti, shromažďovat osobní údaje pouze otevřeně, splnit oznamovací povinnost podle § 16 cit. z. vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů;

- informovat subjekt údajů, tzn. fyzickou osobu, k níž se osobní údaje vztahují (termín používaný zákonem o ochraně osobních údajích), o tom, v jakém rozsahu a k jakému účelu budou osobní údaje zpracovány (§ 11 cit. z.) – informovanost může být zajištěna např. zveřejněním v návštěvním řádu, v obchodních podmínkách, na zadní straně vstupenky či na informační ceduli v prostoru pokladen.

Souhlas subjektů údajů se zpracováním údajů správce zajišťovat nemusí, neboť zpracování osobních údajů diváků na stadionu vykonávané za účelem ochrany majetku a zajištění bezpečnosti na stadionu lze považovat za činnost nezbytnou pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce údajů podle § 5 odst. 2 písm. e) cit. z.

Osobní údaje se využívají, nikoli zneužívají

Správce údajů však musí zajistit, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu ke zpracovávaným údajům, aby ty osoby, které osobní údaje zpracovávají, zachovávaly povinnost mlčenlivosti (řeší se podpisem formuláře s poučením o povinnostech), zejména musí pečlivě vymezit účel a rozsah zpracování osobních údajů, které je pak povinen zachovat a nevybočovat z nich. Správce údajů je povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů. V případě automatizovaného zpracování osobních údajů je správce povinen také zajistit, aby systémy pro automatizovanou zpracování osobních údajů používaly pouze oprávněné osoby a aby fyzické osoby oprávněné k používání systémů pro automatizovanou zpracování osobních údajů měly přístup pouze k osobním údajům odpovídajícím oprávnění těchto osob, a to na základě zvláštních uživatelských oprávnění zřízených výlučně pro tyto osoby, musí pořizovat elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány a musí zabránit neoprávněnému přístupu k datovým nosičům.

Informace o rozsahu zpracování osobních údajů může zahrnout i možnost jejich předání jinému subjektu. V praxi lze pak informovanost subjektů údajů nejlépe zajistit informační cedulí: „Objekt je sledován kamerovým systémem. Pořadatel/Provozovatel si za účelem zajištění bezpečnosti osob a majetku na stadionu vyměňuje právo zpracovávat osobní údaje diváků včetně možnosti jejich uchování a předání pořadatelům/provozovatelům jiných sportovních utkání/zařízení za stejným účelem.“

Číslo občanky prozradí na svého majitele leccos

Využití databází s osobními údaji spojené např. se zjištěním totožnosti u vstupu může (v případě, že klub vede seznam diváků, jejichž přítomnost na stadionu je nežádoucí) být velice efektivním nástrojem identifikace problémových osob. Např. vyhledávání v databázi podle čísla občanského průkazu nebo přečtení strojově čitelné zóny (pouze k porovnání identity s databází – údaje ze strojově čitelné zóny nesmějí podléhat dalšímu zpracování pořadatele) je časově nenáročné a velmi přesné.

Další z témat v oblasti zpracování osobních údajů jsou tzv. kamerové systémy. Ke zpracování osobních údajů získaných použitím kamerových systémů nainstalovaných v prostoru stadionu není nutný souhlas subjektů údajů. Platí pro ně vše, co bylo shora řečeno o zpracování osobních údajů. Je ovšem nutné rozlišovat běžné kamerové systémy a kamery, které jsou schopné snímat biometrické údaje. Biometrické údaje spadají do zvláštního režimu citlivých údajů, které nelze bez souhlasu, resp. bez zákonného zmocnění zpracovávat. Kluby proto sice mohou používat tyto speciální kamery ke snímání diváků, uchování takových záznamů a jejich další zpracování však musejí ponechat na Policii České republiky, která je ze zákona zmocněna citlivé údaje zpracovávat.

Problematika zpracování osobních údajů pro svou komplikovanost vyžaduje, aby jí byla v rámci školení pořadatelské služby věnována patřičná pozornost. Zároveň lze také klubům doporučit, aby předtím, než přijmou rozhodnutí o investicích týkajících se systémů na zpracování osobních údajů, svůj záměr z hlediska souladu s právní úpravou prodiskutovaly jak s Policií České republiky tak s Úřadem na ochranu osobních údajů, který na tomto úseku vede správní řízení.

Bezpečnostní standardy infrastruktury fotbalových stadionů

Infrastruktura stadionu musí účinně oddělit soupeřící skupiny fanoušků jak u vchodu, tak na samotném stadionu. Používají se jen stadiony nebo části stadionů, které vyhovují vnitrostátním a/nebo mezinárodním bezpečnostním standardům.

Minimální bezpečnostní standardy:

- Vnější hranice stadionu jsou vymezeny plotem, který brání jakémukoli způsobu nekontrolovaného vniknutí osob, předmětů nebo látek.
- Existuje dostatek (nouzových) východů, které nemohou zároveň sloužit jako vstupy a které poskytují dostatečné bezpečnostní záruky v případě evakuace ven ze stadionu nebo na hrací plochu.
- Stadion a jeho základní části musí splňovat nezbytné požadavky ohledně požárních předpisů, odolnosti a konstrukční stability.
- Řídící středisko, které slouží zástupcům bezpečnostních složek (především Policii ČR), záchranné služby a pořadatelům coby koordinační místo v průběhu zápasu, je vybaveno nezbytným technickým zařízením uzavřeného bezpečnostního okruhu, systémem bezpečnostních kamer a místním rozhlasem pro informování diváků. Tyto kamery musí umožňovat záznam všech incidentů a určení jejich původců.
- Stadion má stanici lékařské pomoci a dostatečné zdravotnické vybavení odpovídající kapacitě stadionu.
- Soupeřící skupiny fanoušků jsou odděleny přiměřenými prostředky.
- Na stadionu musí být nezbytné nápisy a piktogramy, které dovedou diváky k nouzovým východům a/nebo do sektoru, pro který mají vstupenku.
- Maximální kapacita každého sektoru musí být určena v souladu s bezpečnou kapacitou stadionu.
- Stadion musí být pravidelně udržován a všechny uvolněné a poškozené části, veškerý odpad nebo předměty, které by mohly být používány k vrhání jako zbraň, by měly být opraveny nebo odstraněny.
- Technická, elektrická a plynová zařízení musí být instalována a udržována v souladu s platnými obecnými předpisy.

Preventivní aktivity Doporučení

Podle Doporučení Stálého výboru Rady Evropy č. 1/2003 o úloze sociálních a výchovných opatření v prevenci násilí při sportovních utkáních by signatáři Úmluvy (tedy i ČR) měli:

- přijmout preventivní sociální a výchovná opatření pro zlepšení práce s fanoušky,
- vytvořit zásady práce s fanoušky, založit pro ně informační centra,
- motivovat sportovní kluby, aby se svými fanoušky navazovaly užší vztahy, podporovaly zakládání oficiálních fanklubů a umožňovaly jim stát se nedílnou součástí života fotbalového celku,
- zvýšit povědomí klubů o úloze, kterou mohou hrát ve svém sociálním prostředí.

V roce 2006 vydalo Ministerstvo vnitra brožuru „Prevence diváckého násilí při sportovních utkáních. Role místních a regionálních orgánů veřejné správy v prevenci násilí při sportovních utkáních“ shrnující doporučení Rady Evropy.

Fotbalové kluby a federace by se měly naučit orientovat se na své fanoušky, přiblížit se jim a navázat s nimi přátelské vazby. Osvědčil se zejména systém, na jehož základě je jeden funkcionář klubu s rozhodujícími pravomocemi pověřen vztahy s fanoušky. Taková osoba garantuje fanouškům klubovou podporu a zodpovídá za věcnou a plynulou komunikaci mezi fotbalovým oddílem a fanklubem.

Kluby by měly o své fanoušky s láskou pečovat

Větší kluby by měly založit oddělení práce s fanoušky, která by se věnovala rozvíjení dobrých vztahů s fanoušky. V závislosti na povaze klubu se může jednat o prodej vstupenek, organizaci utkání, šíření informací o klubu, pořádání společných cest na utkání atd. Mnohé evropské kluby na podobných pozicích zaměstnávají samotné fanoušky, kteří fungují jako prostředníci mezi klubem a jeho fanoušky.

Důležitá je rovněž cílená práce s fanoušky jako součást proaktivních preventivních činností. Základním principem cílené práce s fanoušky je práce profesionálů přímo v terénu, zaměřená především na skupiny mladých fotbalových fanoušků.

Rozhodnutí, která se jich týkají, je vhodné s fanoušky konzultovat. V rámci preventivních aktivit je nutné tlačit fotbalové kluby směrem k větší aktivitě vůči svým fanouškům. Jedním z mála pozitivních příkladů může být fotbalový klub Slovan Liberec.

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Vydalo Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, 2008

© Ilustrace: Petr Morkes

Neprodejné

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY